

Nr 3/2009

**BIULETYN
ODDZIAŁU NADNOTECKIEGO
PZK**

<http://mopzk.sp3dqj.org>

08.09.2009

Drodzy Czytelnicy,

Oddajemy do rąk członków naszego oddziału kolejne wydanie oddziałowego biuletynu informacyjnego. W tym wydaniu umieściliśmy trochę informacji organizacyjnych oraz technicznych. Uzupełniają je informacje historyczne. Przed nami ważne wydarzenie dla naszego oddziału. 11 października 2009 spotkamy się na Walnym Zebraniu członków OT23, aby rozliczyć obecne władze oddziału z ich 4-letniej pracy oraz wybrać nowe władze na kolejną 4-letnią kadencję. W bieżącym numerze biuletynu umieściliśmy ordynację wyborczą władz oddziału aby przypomnieć zasady i procedurę wyboru tych władz.

W dziale technicznym publikujemy trzecią (ostatnią) część informacji Grzegorza SP3VZY o jego doświadczeniach z montażem i użytkowaniem transceivera K2. Część techniczną uzupełniają adresy internetowe do opisów 3 anten. Może ktoś zechce poeksperymentować.

W bieżącym numerze biuletynu kontynuujemy przedstawianie sylwetek członków naszego oddziału. Zamieszczamy tu sylwetkę Ryszarda SP3MIP oraz historię klubu SP3PKC ze Śremu. Klub ten oraz kilkunastu jego członków dołączyło w lipcu br. do grona członków OT23.

Pod koniec sierpnia z inicjatywy Kazika SP3MFC odbyło się w Pile koleżeńskie spotkanie krótkofalowców z Piły i okolic. Zamieszczamy tu krótką informację o tym spotkaniu.

Tomek SP3VSE przygotował materiał ze swoimi refleksjami po przeczytaniu Krótkofalowca Polskiego z lat 30-tych.

I na koniec pożegnanie. Jest to ostatnie wydanie biuletynu oddziałowego pod naszą redakcją (Waldek SQ3HTK i Jarek SP3CMA). Dziękujemy wszystkim, którzy wspomagali nas w przygotowywaniu materiałów i przysyłali opracowane przez siebie informacje. Naszym następcom życzymy sukcesów na niwie wydawniczej i dużej ilości współpracowników, dostarczających interesujących materiałów.

Życzymy miłej lektury.

*Redakcja biuletynu OT23
Waldek SQ3HTK i Jarek SP3CMA*

Walne zebranie członków OT23

Drogą poczty tradycyjnej dotrą do członków OT23 zaproszenia na Walne Zebranie członków naszego oddziału. Jest ono związane z upływem 4-letniej kadencji obecnych władz oddziału. Zebranie to odbędzie się w Ujściu koło Piły w dniu 11 października 2009 roku o godz. 10.00. Jest to zebranie sprawozdawczo-wyborcze, na którym obecne władze oddziału złożą sprawozdania ze swojej 4-letniej pracy. Ponadto uczestnicy zebrania wybiorą nowe władze oddziału na kolejną 4-letnią kadencję. Jak już pisałem warto już teraz przygotować się do tych wyborów. Warto rozejrzeć się wokół siebie i zadać sobie kilka pytań: czy ja chciałbym kandydować do władz oddziału, kto ze znanych mi krótkofalowców, członków OT23, mógłby podjąć się pracy w zarządzie OT, kogo ja chciałbym wybrać do władz naszego oddziału. Wybranie właściwych osób do pełnienia funkcji w zarządzie oddziału i w Oddziałowej Komisji Rewizyjnej ma kluczowe znaczenie dla dalszego funkcjonowania oddziału.

Przypomnę tu jakie funkcje obsadzone są obecnie w naszym oddziale. Zarząd: prezes zarządu, V-ce prezes i sekretarz, skarbnik; OKR: przewodniczący, zastępca przewodniczącego, sekretarz; inne funkcje: QSL manager, manager ds. technicznych, sekretarz redakcji biuletynu oddziałowego i administrator oddziałowej strony internetowej.

*Jarek SP3CMA
V-ce Prezes Zarządu OT23*

ORDYNACJA WYBORCZA

Ordynacja wyborcza określa zasady i tryb wyboru Zarządu i Komisji Rewizyjnej Oddziału Nadnoteckiego PZK.

Roz.1

Prawo wyborcze

Par 1.

Walny zjazd członków OT jak i Nadzwyczajny Walny Zjazd członków OT dokonuje wyborów Zarządu Oddziału Terenowego i Oddziałowej Komisji Rewizyjnej zwykłą większością głosów w pierwszym terminie przy obecności minimum 50% członków oddziału lub w drugim terminie przy obecności minimum 1/5 członków oddziału. Ważność obrad stwierdza 2 osobowa komisja mandatowa, wybrana z pośród członków OT.

Par 2.

Bierne prawo wyborcze /prawo do głosowania/ posiadają wszystkie osoby posiadające aktualnie opłacone składki oddziałowe.

Par 3.

Czynne prawo wyborcze / osoby kandydujące do władz/ posiadają członkowie OT będący jednocześnie członkami PZK i posiadający aktualnie opłacone składki oddziałowe oraz składki PZK.

Roz.2

Skład Zarządu oraz Oddziałowej Komisji Rewizyjnej.

Par1.

Zarząd Oddziału Terenowego składa się z

- Prezesa zarządu OT
- Sekretarza Zarządu OT będącego jednocześnie wice prezesem OT
- Skarbnika Zarządu OT
- Członka Zarządu OT
- 2 zastępców członków

Par 2.

Oddziałowa Komisja Rewizyjna składa się z :

- Przewodniczącego
- Członka Komisji Rewizyjnej
- Zastępczy Członka Komisji Rewizyjnej

Roz.3.

Wybory.

Par 1.

Kandydaci do składu Zarządu i Komisji Rewizyjnej zgłaszani są z pośród osób obecnych na sali. Po zgłoszeniu kandydat wyraża lub nie zgodą na kandydowanie .

Par 2.

Głosowanie polega na osobistym oddaniu głosu na wybranego kandydata lub kandydatów, poprzez zakreślenie pola obok nazwiska / znaku/ kandydata na karcie do głosowania.

Par 3.

Głos jest nieważny w przypadku zaznaczenia większej liczby osób niż ilość wybierana w danym głosowaniu lub nie zaznaczeniu żadnej osoby.

Par 3.

Zarząd Oddziału i Oddziałowa Komisja Rewizyjna wybierane są w głosowaniu tajnym

Par 4.

Wybory Zarządu Oddziału przeprowadzane są dwuetapowo. W pierwszym głosowaniu wybierany jest prezes zarządu OT, a następnie członkowie zarządu oraz ich zastępcy. Na pierwszym posiedzeniu Zarządu, członkowie wybierają z pośród siebie osoby pełniące poszczególne funkcje.

Par 5.

Skład komisji rewizyjnej wybierany jest w jednym głosowaniu a następnie Komisja Rewizyjna na pierwszym posiedzeniu dokonuje podziału funkcji.

Par 7.

Karta do głosowania zawiera:

- Nazwę i termin głosowania,
- Nazwiska Imiona i znaki osób kandydujących w kolejności alfabetycznej
- odcisk pieczęci okrągłej OT

Par 8.

Karty do głosowania przygotowywane są przez komisję mandatową w ilości zgodnej z listą obecności członków uprawnionych do głosowania.

Par 8.

Nad prawidłowością wyborów czuwa komisja wyborcza składająca się z 2 osób wybranych z pośród członków oddziału w głosowaniu jawnym.

Roz.4

Wyniki wyborów

Par 1.

Po każdym głosowaniu komisja wyborcza podsumowuje oddane głosy, sporządza pisemny protokół z głosowania, ogłaszając jednocześnie wyniki.

Opracował Roman SP3DQL

Konsultacje w sprawie projektu statutu PZK

W poprzednim wydaniu naszego biuletynu zamieściliśmy apel o zgłaszanie uwag i propozycji do projektu nowego statutu PZK. Termin składania uwag i wniosków minął dnia 31.08.2009r. a do członków zarządu naszego oddziału nie wpłynął ani jeden wniosek czy uwaga. Taka też informacja zostanie przekazana do ZG PZK.

Jarek SP3CMA

V-ce Prezes Zarządu OT23

Spotkanie integracyjne w Pile

Zarząd i członkowie klubu SP3ZKP z Pily zorganizowali w dniu 23.08.2009r. w Pile spotkanie integracyjne. Do uczestnictwa w tym spotkaniu zaproszono krótkofalowców z Pily i okolic. Głównym celem spotkania było osobiste poznanie się krótkofalowców, którzy znali się dotychczas z fal eteru lub komunikacji elektronicznej (poczta elektroniczna) oraz rozmowy na temat przyszłości naszego oddziału. Cel ten realizowano zarówno w trakcie dwóch 1-godzinnych sesji dyskusyjnych jak i w trakcie rozmów w małych grupach w przerwie spotkania i po jego zakończeniu. Główne tematy poruszane w obu sesjach dyskusyjnych dotyczyły przyszłości OT PZK w Pile. Dyskutanci przedstawiali swoje wizje działania przyszłego zarządu OT, jak również swoje oczekiwania wobec przyszłych władz oddziału. Prezentowane były zarówno konstruktywne propozycje jak i postawy roszczeniowe. W spotkaniu wzięło udział ponad 30 krótkofalowców, w tym również członkowie obecnego zarządu OT PZK w Pile. Uczestnicy spotkania wyrazili zadowolenie z zorganizowania i uczestnictwa w spotkaniu. Spotkanie to pokazało, że jest duże zainteresowanie w utrzymaniu oddziału terenowego PZK na Ziemi Pilskiej. Organizatorzy spotkania zapowiedzieli zorganizowanie kolejnego spotkania we wrześniu br.

Jarek SP3CMA

Meteory jako lustro dla fal radiowych

Niewielu krótkofalowców interesuje się łącznościami poprzez odbicia od rojów meteorów (MS – Meteor Scatter). Jednym z nich jest Ryszard SP3MIP. Kolega Ryszard od wczesnych lat, jeszcze w podstawówce, interesował się radiotechniką. Zainteresowania te ułatwiły przyswojenie wiedzy m.in. z fizyki. Jeden z kolegów Ryszarda miał podobne zainteresowania i to on wprowadził Ryszarda do Harcerskiego Klubu Łączności w Czarnkowie. Było to w 1967 roku. Ten okres nie trwał długo gdyż członkowie klubu rozjechali się z Czarnkowa i klub przestał istnieć. Ziarno zostało jednak rzucone. W trakcie służby wojskowej Ryszard słuchał co się działo na pasmach oraz czytywał Radioamatora

i Krótkofalowca. Licencję nasłuchową uzyskał po zakończeniu służby wojskowej. Wkrótce potem założył rodzinę i przeniósł się do Kruszewa. Tu spotkał SP3HBB i kolega ten na nowo wciągnął Ryszarda w życie krótkofalarskie. W 1981 roku zdobył licencję nadawcy kat. II i znak wywoławczy SP3MIP. Pracę pod swoim znakiem zaczynał w paśmie 2m na sprzęcie demobilowym: FM315, R2431. Później doszedł FT290.

W 2001 Ryszard roku odwiedził Kolegę SP3VSG. Tam zobaczył łączności przez odbicie od rojów meteorów z wykorzystaniem komputera. Wcześniej słyszał o takich łącznościach emisją CW z wykorzystaniem magnetofonu. Możliwości jakie dało wykorzystanie komputera zafascynowały Ryszarda i postanowił on zainteresować się łącznościami „meteorowymi”. Przygotowania trwały kilka lat i 26 sierpnia 2007 roku zaliczył pierwszą łączność MS emisją JT44. Korespondentem był SP2MKO. Do tej pory zaliczył łączności MS z 34 kwadratami, z czego 12 zostało potwierdzonych.

Kolejnym obszarem krótkofalarstwa, którym zainteresował się Ryszard było pasmo 6m. Tu wprowadzającym był Jurek SP3HCA. Był to okres dobrej propagacji więc w miarę łatwo można było zaliczyć wiele łączności wykorzystując nawet proste anteny. Wydawało się to łatwe więc Ryszard zaczął poszukiwać jakiegoś sprzętu na pasmo 6m. Pierwszym urządzeniem był konwerter do FT290 o mocy 10W. Przy dobrych warunkach udawało się zaliczyć łączności DX-owe.

Obecnie Ryszard dzieli swoje zainteresowania między łączności SSB i cyfrowe na pasmach KF, łączności w paśmie 6m oraz łączności MS. Być może w przyszłości spróbuje swoich sił w łącznościach EME (odbicie od księżycy) w paśmie 1.3GHz.

Ryszard używa następującego sprzętu: FT847, FT290, oraz anteny: 5 elementów Yagi na 50MHz, G5RV i Delta wg SP3PL na KF oraz PA i 17 elementów Yagi na 2m do łączności MS.

Opowieści Ryszarda wysłuchał i spisał Jarek SP3CMA.

Anteny inaczej

Kolegom eksperymentującym z antenami chciałbym polecić lekturę opisów 3 anten. Opisy te zostały zamieszczone na stronie internetowej Lubuskiego Oddziału PZK.

Pierwsza to pionowa antena mobilowa w wykonaniu Kolegi SQ3JPP. Jej opis można znaleźć pod adresem:

http://www.otpk32.vgh.pl/readarticle.php?article_id=60

Drugi opis przedstawia mobilową antenę ramową. Opis ten znajduje się pod adresem:

http://www.otpzk32.vgh.pl/readarticle.php?article_id=36

Trzeci opis przedstawia antenę pionową GP na pasma 80m, 40m i 20m. Kończy się lato i tradycyjnie jesienią i zimą poprawiają się warunki propagacyjne na dolnych pasmach, więc warto zainteresować się tą anteną. Jej opis dostępny jest pod adresem:

http://www.otpzk32.vgh.pl/readarticle.php?article_id=28

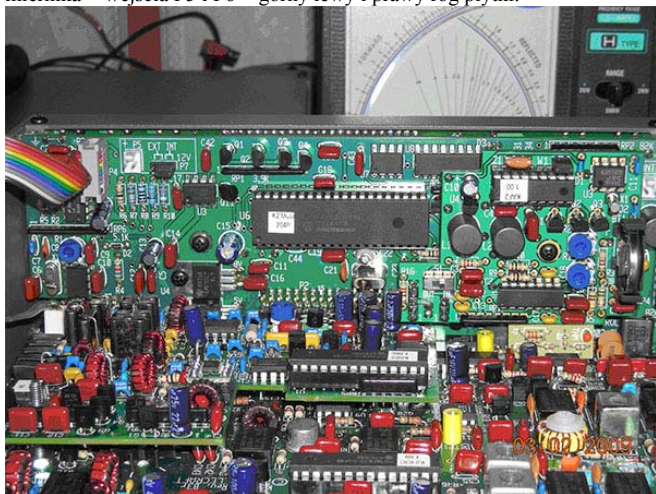
Milej lektury i udanych eksperymentów antenowych.

Jarek SP3CMA

Budowa transceivera K2

Część IV - montaż płytek drukowanych

Do montażu i uruchomienia K2 nie potrzeba ogromnego laboratorium pomiarowego jakie spotykane są w firmach zajmujących się serwisem urządzeń radiokomunikacyjnych. Podstawowym przyrządem jest uniwersalny miernik cyfrowy pozwalający zmierzyć prąd, rezystancję i napięcie. W module Control board jest wejście do pomiaru częstotliwości lub napięcia (wraz z sondą wcz. – którą sami możemy sobie zrobić) za pomocą wewnętrznego miernika - wejścia P5 i P6 - górny lewy i prawy róg płytki.

Żółte kolki pomiarowe na płycie to są miejsca, w których możemy zmierzyć częstotliwość dla poszczególnych generatorów np. BFO, VCO itp.

Następnym podstawowym narzędziem jest dobra lutownica oporowa z nastawialną temperaturą (370 - 430 stopni C) z grotem uziemionym ze względu na bardzo dużo elementów półprzewodnikowych typu FET, MOSFET.

Następnym wymogiem pod groźbą braku gwarancji jest wyposażenie miejsca do lutowania i montażu w matę elektrostatyczną ESD wraz z opaską na rękę montażysty. Sama

mata również musi być uziemiona – do tego samego punktu co lutownica !!! Chodzi o całkowite wyrównanie potencjałów.

Dla pewniejszego montażu i w celu uniknięcia ewentualnego błędu wykorzystywałem również mostek RLC.

Do tego narzędzia ręczne: pęseta, szczypce płaskie, dobre boczne obcinaczkę, mały nóż introligatorski lub skalpel.

Również bardzo ważnym narzędziem jest lupa filatelistyczna, która pozwoli nam sprawdzić po każdym etapie stan punktów lutowniczych.

Wszystkie elementy elektroniczne i mechaniczne są zapakowane i skompletowane w osobnych woreczkach (antystatycznych) opisanych do której płytki są przeznaczone, również w woreczku znajduje się kartka z imieniem osoby która go kompletowała.

Elementy elektroniczne podzielone są na:

- elementy półprzewodnikowe zapakowane razem: tranzystory, diody, ukł. scalone
- elementy biernie – kondensatory przy większych płytkach są podzielone wg pojemności do osobnych woreczków ew. torebek papierowych, przy małych modułach są razem. Rezystory przy dużych modułach są kompletowane w taśmach papierowych z zachowaniem kolejności montażu. W tym przypadku pomyłka nam nie grozi i co również ważne nie musimy obawiać się że coś zgubimy.
- elementy indukcyjne - rdzenie kompletowane są osobno, natomiast przewody montażowe, nawojowe i elementy łączeniowe (wtyczki, złączki, końcówki itp.) przeważnie występują w jednej torebce.

- ostatnią grupą elementów są elementy mechaniczne – śruby, nakrętki, podkładki opaski zaciskowe, słupki dystansowe itp.
- Elementy obudowy zawsze są opakowane w gruby papier, każdy elementy osobno.

W kartonie danego modułu jako wypełnienie znajduje się sprasowana pianka.

Wszystkie elementy elektroniczne są dostarczone w ilościach takich jak opisane w instrukcji montażu w zestawieniu elementów. Jedynym odstępstwem są drobne elementy mechaniczne; śrubek, podkładek i nakrętek jest zawsze trochę więcej.

Montaż urządzenia zaczynamy od podstawy czyli przejrzenia instrukcji i posegregowania poszczególnych elementów dla danej płytki czy modułu.

Instrukcja opracowana jest w sposób perfekcyjny i naprawdę trzymając się wszystkiego co jest podane krok po kroku bardzo trudno zrobić błąd. Oczywiście instrukcja jest dostarczona tylko w języku angielskim, ale znajomość podstaw tego języka (nawet w stopniu „Kali chceć krowa”) plus dobry słownik wystarczą, ponieważ operacje są

powtarzane dla poszczególnych płytek i modułów – węz, wlotuj, utnij, nawiń, przepleć itp.

Zawsze na początku każdego ważnego etapu jest podana uwaga o zachowaniu ostrożności. Poszczególne kroki z operacji np. nawijanie cewek lub transformatorów, montaż układów scalonych, są bardzo szczegółowo opisane.

Zawsze po skończonym etapie następuje sprawdzenie wykonanej pracy.

Po pierwsze według tabeli rezystancji gdzie jest podane miejsce pomiaru i rezystancja oczekiwana w miejscu pomiaru.

Po drugie według tabeli napięć gdzie jest podane miejsce pomiaru i napięcie oczekiwane w miejscu pomiaru.

Poniżej przykładowa tabela pomiaru rezystancji skończonej płytki Front panel

Test Point	Signal Name	Res. (to GND)
P2 pin 1	12V	> 10 k
U5, OUT ("5V" pin)	5A	> 2 k
U4, OUT ("8V" pin)	8A	3 - 7 k
Q1 collector	8T	> 1 M
Q2 collector	8R	> 1 M
U3 pin 8	12V IN	> 10 k
U6 pin 13	OSC1	> 100 k
U6 pin 14	OSC2	> 100 k
U6 pin 29	DASH	70 - 90 k
U6 pin 30	DOT PTT	70 - 90 k
U8 pin 2	VPWR	> 100 k
U8 pin 15	VBIAS-XFIL	> 100 k
U8 pin 16	VBFO	> 100 k

W instrukcji zamieszczony jest szczegółowy spis wszystkich elementów z podziałem na poszczególne płytki składowe K2: Front Bard, Control Bard, Rf Bard np.

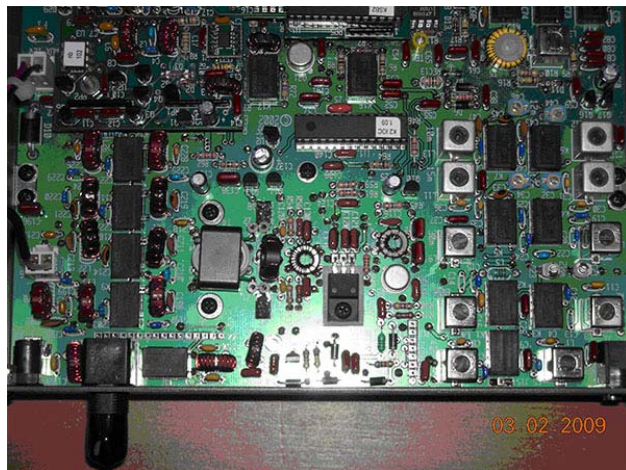
Na końcu instrukcji zamieszczone są materiały pomagające w ustaleniu ewentualnej usterki i zestrojeniu końcowym K2:

- Informacje – błędy podawane na wyświetlaczu przez procesor systemu MCU zawiadujący poprawną pracą wszystkich modułów – podstawowych i dodatkowych,

Appendix A K2 Control Board Parts List (p/n E850002)					
PICTURE	Designators	Value	Description	Part Number	QTY
	R1	50K Trimmer	AGC Threshold	E520011	1
	RP5	470 5R ISO *10A3-471G*	SIP resistor pack, 10 pins; ALT: "770103471"	E510015	1
	RP1	3.9K 5R ISO "770103392"	SIP resistor pack, 10 pins; ALT: "10A3392G"	E510014	1
	RP6	5.1K 5R ISO "770103512"	Sip resistor pack, 10 pins; ALT: "10A3512G"	E510013	1
	RP7	33K 4R ISO *8A3-333G*	SIP resistor pack, 8 pins; ALT: "7708333G"	E510016	1
	RP3	47K 5R ISO *10A3-473G*	SIP resistor pack, 10 pins; ALT: "770103473"	E510007	1
	RP2, RP4	82K 4R ISO "77083823"	SIP resistor pack, 8 pins; ALT: "D8A3823G"	E510011	2
	U1	SA602AN	AGC Mixer (SA612 Alt.), 8 pins	E600006	1
	U2	LM833N	Dual Op Amp, 8 pins	E600012	1
	U3	LMC6482AIN	Dual Op Amp, 8 pins	E600011	1
	U9	LM380N-8	Audio Amplifier, 8 pins	E600019	1
	U7	25LC320	EEPROM, 4K x 8, 8 pins	E600009	1
	U10	LMC660	Quad Op Amp, 14 pins	E600025	1
	U8	MAX534	Quad, 8-bit DAC, 16 pins	E600031	1
	U4	LM2930T-8	8 Volt regulator, TO-220 Pkg.	E600018	1
	U5	78M05 Alt. 7805, 7805T, L7805	5 Volt regulator, TO-220 Pkg.	E600024	1
	U6	PIC18C452	MCU, Programmed, 40 pins	E610002	1

- tabele napięć dla wszystkich tranzystorów i układów scalonych w pracy podczas odbioru i nadawania,
- algorytm postępowania podczas uruchamiania końcowego odbiornika i nadajnika.

Przed montażem każdego modułu musimy posegregować elementy wg wartości, ilości i przeznaczenia. Instrukcja zaleca następującą kolejność montażu elementów: rezystory, kondensatory, elementy półprzewodnikowe i na końcu elementy indukcyjne.

Elementy indukcyjne na rdzeniach Amidowa są do nawinięcia własnoręcznie. Elecraft dostarcza drut nawojowy w emalii zawsze z małym zapasem – można coś zepsuć a i tak zawsze wystarczy. Nawijanie po paru cewkach naprawdę jest łatwe i możliwe do przejścia. Dosyć trudne są transformatory, które nawija się nie dość że bifilarnie, to jeszcze ze przeplotem drutu co 1cm. Dla łatwiejszego nawijania transformatorów zawsze stosuje się drut zielony i czerwony. Obwody wejściowe K2 oraz pośredniej częstotliwości i VCO są wykonane na filtrach firmy TOKO.

Powyżej na prawej stronie obwody wejściowe, na środku widać przedwzmacniacz nadajnika, tranzystory końcowe umieszczone są pod płytką i przymocowane do dolnej obudowy K2 – widoczne śruby mocujące do płytki po obu stronach dużego transformatora. Po lewej stronie dolnoprzepustowe filtry wyjściowe.

Bardzo ważny jest prawidłowy montaż złączy wielopinowych poszczególnych płytek drukowanych. Montaż polega na wlotowaniu w pionie lub poziomie wtyczki i gniazda złącza, tak aby był zapewniony 100 procentowy styk mechaniczny, ale bez naprężeń podczas skręcania wszystkiego razem.

Część V - wrażenia z użytkowania K2

Moją ulubioną emisją jest telegrafia i wykorzystuję ją w 95 procent łączności. Zawsze fascynowało mnie polowanie na Dx-y i takie łączności w większości przeprowadzam.

Ponieważ nie mam miejsca na anteny na dolne pasma to pracuję na górnych. Używam 2 elementy QQ 20/15/10 wg SP3GEM zamontowane 10 metrów nad ziemią. Oprócz tej anteny używam G5RV zawieszoną na 8 metrowym maszcie. Nie używam żadnego wzmacniacza mocy.

Na początku użytkowania K2 bardzo trudno było mi się przyzwyczaić do „cichego” odbiornika, praktycznie po włączeniu nie ma pojęcia tła pasma.

Rezultat taki w K2 Elecraft osiągnął poprzez budowę z pojedynczą przemianą i super dobranym i ustawionym wzmocnieniem w poszczególnych wzmacniaczach wysokiej i pośredniej częstotliwości (MC1350 w wersji SMD). Sam mieszacz odbiornika to fabryczny mieszacz diodowy TUP-1.

Odbiornik K2 spisuje się znakomicie, szczególnie w ustawieniu bardzo wąskiego filtra CW 200Hz (to jest prawdziwy roofing filtr a nie 3000Hz). Wzmacniacz odbiornika +14dB jest bardzo nisko szumny, wykonany na tranzystorze 2N5109 z solidnym radiatorem. Po włączeniu wzmacniacza nie odczuwa się wzrostu poziomu tła pasma razem z sygnałem użytecznym, a tylko wzrost samego poziomu sygnału użytecznego w odbiorniku.

Legendarną odporność na sygnały z boku i czułość odbiornika sprawdziłem samemu robiąc QSO z VK6IR o 21.41 1 grudnia na 7MHz (na G5RV), gdzie obok (400Hz) pracowała stacja z UA9 z sygnałem 599+10dB. VK6IR podawał CQ i praktycznie nikt w EU go nie słyszał. Ja odbierałem VK6IR na (naciągane) 339.

Moduł filtra m.cz. KAF2 jest rewelacyjny - bardzo mały i zarazem cichy sygnał telegraficzny jest wzmocniony do poziomu bezproblemowego odbioru. Działanie tego filtra przypomina stare APF w FT901DM.

Regulowane wzmocnienie RF GAIN i tłumik -10dB załatwia praktycznie każdy problem ze zbyt dużym poziomem sygnału.

Podczas pracy telegrafią szybkość kluczowania można zmienić za pomocą potencjometru KEYER na płycie czołowej.

Automatyka jest dostępna w dwóch trybach SLOW i FAST lub jest możliwa praca z wyłączoną automatyką. K2 posiada dwa VFO z możliwością pracy Split. Mamy możliwość szybkiego podglądu drugiego VFO za pomocą przycisku REV.

Z płyty czołowej mamy możliwość wyboru dwóch anten, sygnalizacja wyboru jest na wyświetlaczu K2 i na skrzynce automatycznej (jeżeli używamy).

K2 posiada 9 pamięci klucza elektronicznego z zawartością (w każdej pamięci po 250 impulsów).

Emisja SSB w K2 jest poprawna, sygnał czytelny, bezproblemowy - to ocena korespondentów na 80, jednak wydaje mi się, że brak jest możliwości podbicia tonów wysokich i średnich. Jest tylko możliwość ustawienia w menu jednego poziomu wzmocnienia mikrofonowego i poziomu procesora, w zależności od używanego mikrofonu (Yaesu, Kenwood, Icom, Elecraft). Wydaje się to trochę za mało. Oczywiście są mikrofony stołowe np. MFJ 229, które mają wbudowany equalizer, w którym można ustawić poziomy w zależności od barwy głosu operatora.

Grzegorz SP3VZY

HISTORIA KLUBU KRÓTKOFALOWCÓW „LAMBDA” SP3PKC

Historia Klubu SP3PKC, zaczęła się od zorganizowania przez paru CB-radiowców luźnego spotkania w własnym gronie. Wydarzenie to miało miejsce w 2006 r. Spotkanie odbyło się w miłej atmosferze i jednogłośnie podjęto decyzję o jego ponowieniu. Udało się to zrobić jeszcze w 2006 r. a wśród zaproszonych gości pojawił się kolega Janusz SP3EQU. Wtedy to właśnie pojawiło się po raz pierwszy zagadnienie krótkofalarstwa. Janusz obiecał, że na następne spotkanie jeżeli dojdzie do skutku

przyprowdzi swojego kolegę. Tak też się stało. Na spotkaniu wraz z Januszem SP3EQU pojawił

się Robert SP3SLD. Po kilku godzinach pobytu z Robertem wszystko stało się jasne - zakładamy Klub Krótkofalowców. W 2007 r. zorganizowano pierwsze spotkanie członków, na którym wybrano Prezesa Klubu Darka i w-c prezesa Roberta SP3SLD, wręczono niektórym z nich licencje nasłuchowe oraz zaprezentowano pierwsze radio klubowe Icom-720A. Błyskawicznie przystąpiono do remontu pomieszczenia, które na cele klubowe użyczył nieodpłatnie kolega Darek, zawieszono antenę W3DZZ. Warto dodać, że środki finansowe na sprzętowanie się oraz remont pochodziły ze składek, wszystkie prace remontowe wykonywaliśmy we własnym zakresie. W grudniu 2007r. otrzymaliśmy znak nadawczy SP3PKC oraz po burzliwym spotkaniu nadaliśmy naszemu klubowi nazwę LAMBDA. Od grudnia 2006r. do kwietnia 2008r. spotykaliśmy się co poniedziałek aby szlifować fach krótkofalarski. Tak naprawdę na poważnie

zaistnieliśmy w eterze w kwietniu 2006r. kiedy to otrzymaliśmy znak okolicznościowy HF150LO. Akcja odbywała się z okazji jubileuszu 150-lecia śremskiego Liceum Ogólnokształcącego. Wyzwanie dla nas ogromne zważywszy, że to nasza pierwsza impreza i w dodatku takiej rangi. Dalsze akcje eterowe potoczyły się lawinowo (znaleźć można informacje w prasie oraz na portalach branżowych) - dodam tylko, że w roku 2008 r. braliśmy udział w 26 imprezach organizowanych przez instytucje samorządowe naszej gminy jak i powiatu co daje w skali całego roku prace klubu poza stałym QTH co 2 tygodnie. Niestety nie odbyło się także bez rozsad we władzach klubu. Ze względów osobistych z funkcji prezesa zrezygnował Darek, na jego miejsce wybrano Roberta SP3SLD, v-ce prezesem został Waldek SQ3RJP wybrano również pozostałych funkcyjnych i tak: skarbnik Iza SP3RJP, kierownik radiostacji Janusz SP3EQU, OSŁ Manager Grzegorz SQ3OPL, Award Manager Maciej SQ3OPD, webmaster Szymon SQ3OPC. W styczniu 2009 r. zmieniono siedzibę klubu, która do dnia dzisiejszego dzięki zaangażowaniu Starosty Śremskiego a także Komendanta Powiatowego PSP w Śremie znajduje się w budynku Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Śremie. Do dnia dzisiejszego Klub Krótkofalowców „Lambda: SP3PKC organizuje prace terenowe przy okazji różnych imprez, spotkaniach z młodzieżą oraz bierze udział w zawodach zarówno krajowych jak i międzynarodowych.

<http://www.sp3pkc.pl/t/>

Opracował Waldek SQ3RJP

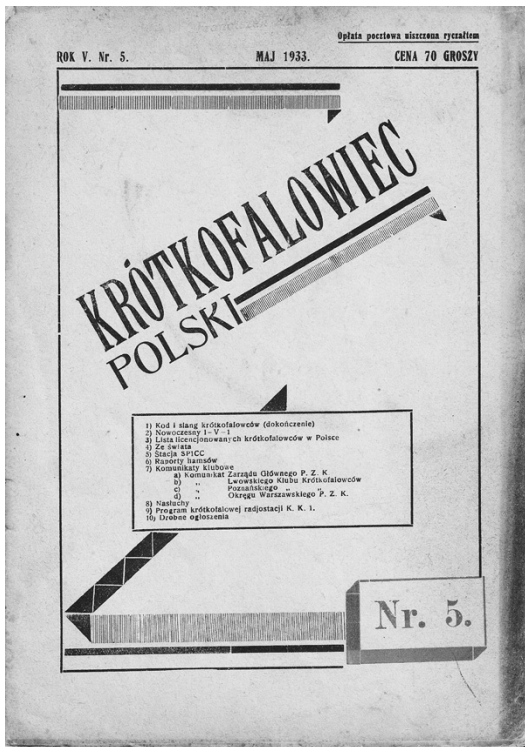
Trochę historii.

W ostatnim naszym biuletynie opisałem jak znalazłem informację dotyczącą nas krótkofalowców zamieszczonej w jednym z tegorocznych numerów „Młodego Technika”. Teraz nabyłem na allegro kilka wydań Krótkofalowca Polskiego z lat 1933, 1935, 1938. Z wielkim żalem dowiedziałem się, że było tego więcej, ale zostało to wszystko wyrzucone na śmieci. Dla jednych to śmieć dla nas to wspaniała pamiątka historii naszego krótkofalarstwa.

Z tych historycznych numerów możemy dowiedzieć się co nurtowało naszych starszych, już nie żyjących kolegów, jakie mieli możliwości techniczne, ówczesne nowości, osiągi DX oraz prace okręgów jak i klubów.

W numerze 5 maj 1933

- **Pierwsza strona kod i slang**
- **Nowoczesny 1-V-1** (opis odbiornika z zastosowaniem dwóch lamp ekranowych i jednej pentody.)
- **Lista licencjonowanych radiostacji krótkofalowych w Polsce** (tu są podane tylko 3 znaki SP1DO - L.Abramowicz, Brześć, SP1EC G.Pozzwiński Bydgoszcz SP1WS W. Junosza Stepowski Warszawa – zwróćcie uwagę na miasta i to wszystko jako SP1
- **Ze świata** (krótka informacja że „ *stacja VE3TT Toronto Kanada nadaje mocą 10wttis outu na 7 mc i prosi wszystkich polskich oms o odpowiadanie na CQ i wysłanie kart QSL z dokładnym podaniem warunków odbioru* „ – kanada prosi Polaków o QSL ale mieli nasi branie!
- **Stacja SP1CC Emil Jurkiewicz , Gdynia** opis nadajnika i odbiornika i słabej jakości zdjęcie „ *Działalność stacji SP1CC datuje się od roku 1926, przyczep przeeksperymentowane były nieomal wszystkie układy nadawcze, między innymi dwu stopniowym sterowany kwarcem, który w owym czasie był pierwszym w Polsce i został nagrodzony w roku 1930 na Wystawie Krótkofalowej w Warszawie dyplomem I stopnia.*”
- **Raporty Hamsów- kwiecień 1933** wymienione SA tu okręgi jak Okręg Krakowski, Poznański, Warszawski, Lwowski np. „*SP1BQ z powodu stałego QRM od różnych motorów miał zły odbiór, niemniej dużo pracował i miał szereg QSO europejskich SP1BT pracował jak zwykle graficznie i fonicznie na 3,5 oraz 7 i 14 mc w tym ostatnim pasie QSO z Anglią i Francją z QRK r9. Stanowczo za mało SP na 3,5mcb. PL337 nie ukończył jeszcze budowy odbiornika, więc QRT*” – czyli i w tedy też mieli QRM teraz internet i inne sygnały a w 1933 różne motory.
- **Komunikaty Klubowe**
Komunikat Lwowskiego Klubu Krótkofalowców „*sprawozdanie z biura QSL za kwiecień w kwietniu przekazano ogółem 3580 kart QSL w tem 2492 z kraju i 10880z zagranicy dla krajowych hams.*”
- **Nasłuchy** – wyszczególnione stacje chwalą się swoimi trofeami
- **Program krótkofalowej radiostacji nadawczej korp. Kad. Nr1 Marszałka J ózefa Piłsudskiego**
- **Drobne ogłoszenia** „*2 złote dam za egzemplarz KPnr1/29 sp3pl*”

I tak w wielkim skrócie wygląda miesięcznik z1933r , W numerze 12 z1935 jest dużo miejsca poświęcono pierwszej stacji w eterze 6grudzień 1925 czyli 10-letnie. ZG PZK napisał fragment „W tym roku obchodzimy dziesiątą rocznicę naszego istnienia . Postęp za ten czas jest olbrzymi. Zdobyliśmy odpowiednie dla nas stanowisko w pośród przodujących narodów świata, zajmując siódme miejsce w kolejności za największemi potęgami. Miejsce tego wydrzeć sobie nie damy. Musimy je utrzymać na stałe. Jako program dalszego rozwoju nam przyświecać dewiza : „Ilość i jakość”. To też niech wolno będzie wyrazić nadzieję, że za następne dziesięciolecie stan nasz również wzrośnie dziesięciokrotnie. Krótkofalarstwo- to przyszłość radiokomunikacji.”

I w/w fragment chyba jasno mówi o pragnieniu krótkofalowców z lat 30: ILOŚĆ i JAKOŚĆ wiecznie aktualne.

Zachęcam Was wszystkich do zbierania pamiątek związanych z naszym hobby, jest to nie wątpliwie nasza wspólna historia, ślad poprzedników i starania aby dziś nadal z polski mogło płynąć w eter CQ.

Może uda się nam zorganizować małe spotkanie z pamiątkami swoimi lub nabytymi i opublikować je. Wszystkich kolegów zainteresowanych takim spotkaniem proszę o kontakt.

Tomasz Urban SP3VSE

Zarząd Oddziału Nadnoteckiego:

Prezes	SP3DQL Roman Margraf	tel. 608410200	sp3dql@pro.onet.pl
Vice Prezes	SP3CMA Jarosław Hohubowski	tel. 600242003	sp3cma@wp.pl
Skarbnik	SQ3AUA Jacek Baranowski	tel. 607167749	sq3aua@o2.pl

Funkcje przy zarządzie OT:

QSL Mnanager	SP3CGK Jarosław Michniewicz	tel. 607112666	sp3cgk@wp.pl
Manager ds. Technicznych	SP3IBS Stanisław Grzęda		sp3ibs@wp.pl
Administrator strony www	SP3DQL Roman Margraf	tel. 608410200	sp3dql@pro.onet.pl
Redakcja Biuletynu OT23	SQ3HTK Waldemar Kwaśniak	tel. 692211748	sq3htk@wp.pl

Oddziałowa Komisja Rewizyjna:

Przewodniczący OKR	SP3AMY Józef Wojcieszak		sp3amy@interia.pl
Z-ca Przewodniczącego OKR	SP3NX Mirosław Antoniuk		sp3nx@wp.pl
Sekretarz OKR	SP3VSE Tomasz Urban	tel. 604598434	sp3vse@wp.pl